

positivt Livet; det er hver eneste Gang Livet om at gjøre. Man har forsøgt ved Hjælp af Telefoner og Signalstationer paa Land at formindste denne Fare, idet man derved er i Stand til at advare dem, naar Vandet stiger, hvad de ikke kunne mærke derude, men det er altid en Risiko, om de slippe i Vand igjen, og mange brave Fiskere gaa til Grunde der og finde Døden i Bølgerne. Det læse vi ikke alene hvert Aar, men mange Gange hvert Aar. De kunne ikke have andre end disse smaa Baade, thi de maa slæbe dem op paa Havstollen saa langt, at Vandet ikke kan naae dem, hver Gang de have været ude. Naar disse Fiskere blive gamle og ikke længere kunne udholde de Strabadser og ligge saa langt fra Land Matten over, saa at nægte dem at seile andre Steder hen i Limfjorden, hvor de kunne søge deres Erhverv, nægte det, fordi man holder et laaset Vand, som ikke er værd at laase, finder jeg ikke paa nogen Maade lader sig forsvare, og jeg finder, at det vil være en fortjenstfuld Handling at komme dem til Hjælp. Hvorledes skulde jeg for mit Bedkommende kunne forsvare at udsætte saadanne Mennesker, der ere komne i en saadan Alder, hvor de ikke mere have Manddommens fulde Kraft, at udsætte dem for Livsfare, fordi de ikke have Lov til at passere et Vand, som det er aldeles hensigtsløst og unyttigt at laase? Jeg kan heller ikke tro, at det skulde være muligt, at dette Forslag under Nr. 3 kan lægge dette Lovforslags videre Fremme nogenjomhelst Vanskelighed i Veien, naar man kun bliver oplyst om, hvorledes det hænger sammen, og den Oplysning har det ærede Medlem for Tilsted Vands 3die Valgkreds (N. Andersen) givet. Hvad angaar de andre Vandringsforslag, og da navnlig dem, for hvilke det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) førte Ordet, da vedrøre de saadanne Specialiteter, om hvilke jeg gjentager, at man vanskeligt kan danne sig nogen paalidelig Mening, naar man ikke er bekendt med Limfjordens Forhold. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) mente, at naar vi tilstedede det, der er foreslaaet i Vandringsforslaget Nr. 5, saa vilde der derved blive en Mulighed for Fiskerne at faae frem, at Baaddet slæbtes stærkere i Bunden end ellers, men der er det ærede Medlem efter min Opfattelse i nogen Misforstaaelse. Naar man skal fiske med et Malevaad — det veed det ærede Medlem ligesaa godt som jeg — maa Baaddet ikke gaa i Bunden, thi dersom det gaar i Bunden, saa fanger man Snabs og ingen Fisk. Baaddet skal bevæge sig løselig hen-

over eller gennem Grøden, som er paa Overfladen, for at man kan fange Alene, som ere deri, men dem, som sidde i Bunden, kan Baaddet ikke tage. Det er intet Trawl, det veed det ærede Medlem meget godt. Hvor stærkt eller let et Baad gaar til Bunds, som det skal, kommer ikke alene an paa Belastningen ved Underliget, men ogsaa paa, hvorledes man regulerer Bæreevnen ved Flaadholtet. Naturligvis har det ærede Medlem Ret i, at ere Linerne saa korte, at de staa ret op, saa er det vanskeligt at faae Baaddet ned, men deri ser jeg ingen Fordel. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) sagde, at disse Forhold ere saa vigtige for de paagældende Fiskere, at naar man ikke forandrer dem, saaledes som Vandringsforslaget med Hensyn til disse Drageliner tilfugter, ville Fiskerne kun have Valget imellem enten ikke at kunne leve eller at overtræde Loven og saa engang imellem gaa paa Vand og Brød, saa er jeg overbevist om, at det ærede Medlem ikke vilde sige dette, naar han ikke nøie vidste, at det forholdt sig rigtig, og naar det er Tilfældet, vil jeg for mit Bedkommende ikke kunne forsvare at stemme imod et Forslag, hvorom et Medlem her i Thinget, der nøie kender disse Forhold, siger mig, at Forholdene ere af en saadan Bestaenhed, at dersom det ikke vedtages, ville Fiskerne kun have Valget imellem at overtræde Loven eller ikke at kunne leve. Hvorledes det gaar til med disse Lovovertrædelser i Limfjorden og Straffene for dem, kende vi saa godt fra Beretningerne i Ministerialtidenden. Fiskerne gribes engang imellem i at have overtraadt Loven, de mulkeres, og Mulkerne sidde de af, og for at faae det tort erpederet, vælge de at sidde dem af paa Vand og Brød i Stedet for i simpelt Fængsel. At det sker saa hyppigt, viser jo kun, at Lovovertrædelserne ske hyppigt, og de ere naturligvis mere hyppige end de Tilfælde, hvor Fiskerne blive grebne deri og straffede derfor. Hvad dette Lovforslag i det Hele angaar, tror jeg egentlig ikke, at det er muligt at lægge det Vanskeligheder i Veien paa dets Vej, i det Mindste ikke i den Forstand, at Fiskerne i Drefund skulde blive udsatte for, at man straffede dem efter Lovens § 56, dersom dette Lovforslag ikke gaar igennem. Alere nu er Forholdet saaledes, at de administrative og dømmende Myndigheder ere nøbde til at se igennem Tingre med Overtrædelser af § 56 i Drefund, og det ville de blive nøbde til fremdeles at gjøre, hvad enten man vedtager dette Lovforslag eller ikke. Det forbyder sig af sig selv med nogenjomhelst Virkning at bringe Lovens § 56 til Udførelse i